

בלה אבן היא אשתו השלי-
שית של רוברט. המכנה
אותה "קטנטונת, קטנה, חצי עוף".

דר שבו היתה אשתו: "ראיתי אותה ושאלתי אותה: קטנטונת, את יכולה להחזיק מעמד 48 שעות בארזי-כביר? והיא, כמו פופאיי, עונה לי בטון: אבל כעניינים שלה ראיתי פחד נוראי. אז אמרתי לחוקרים: טוב, אני לוקח את התיק. תביאו לי קפה".

לצאת

★ לפעולה חבלנית

התובעת, ליה לבאון, הביא לפני בית־המישפט את החוקרים שחקרו את בנייהוג, והם אישרו כי העדווא ניתנה אחרי שהיתה כוונה לצעור את כלה אבן. אך כולם הכחישו כי כתביו לאבן את ההודאה. הם אמרו, כי הוא אשר התגבר ומסר את הגירסה כולה, ללא כל לחץ מצידם. הם גם טענו, כי השיחור נעשה לפי הדרכתו של אבן, ולא הם אשר הציגו לו את התפלים הממומות. כפי שטען הוא בבית־המישפט.

ובכל זאת, בצינצנת מזון התינוקות, שבה, לדיכרי התיבוע, אמר אבן כי החוקק את הנפט, לא נמצאו במעבדה כל שרידי נפט. על הרימונים לא נמצאו טביעות אצבעותיו של הנאשם. במחנה זה"ל אי אפשר היה לרבר אם אומנם נגנבו משם רימונים אם לאו. הסבר שנתן רוברט למעשה המילי כוד היה מוזר גם הוא. לרבריו, רורפים אותו שרתיי הביטחון של רומניה, בגי' עברו. לרבריו, קיבל כמה וכמה איומים טלפוניים לביתו. הוא הקלס אתם והגיש את הקלטת לביתיהמיש' פט. כאשר יצא את רומניה נותר שם בנו היחיד, ורוברט תבע את שיתורו של הילד, כדי שיעלה לישראל. "אלמלא היו משחררים את הבן שלי מרומניה, הייתי מסוגל לצאת לפעולה חבלנית נגד יעדים רומניים באירופה. כי הם ההויקו את הבן שלי בכך ערובה. הרומנים שיתרו את בנו והניחו לו לצאת לישראל. אז לדעתו של רוברט, נקמו בו הרומנים בדרך אחרת. עימיר מית ומתחזקתו יותר. הם מילכר את מכוניתה של אשתו, כך שהוא יאשם בעבירה וייושב בבית הסוהר. על בתייהמישפט היה להחליט איזו משתי הגירסאות הללו נראית לו יותר.

בסתר סימנים מיוחדים בהוראה כדי שיוכל, כבוא הזמן, להציג זאת בבית המישפט ושם יבינו את עמדתו. לכן כתב כלילה, שבו חתם על ההוראה, מיסמך נוסף, בכתב־ידו הפעם, ושם השאיר את סימניהסתר שלו.

במיכתב זה, שהגיש למחרת בבוקר לחוקרי המישטרה, והחתים אותם ע"י, כתב באקרוסטיכון (אותיות ראשונות ואחרונות בשורות) את המילים: "הכל הודיתי" היה תחת לחץ צרימנצ'ק נגד אשתי, הצהרה זו מבטלת כל גדות".

את המיכתב הזה צירף הנאשם לתיק בית-הדישפט, כדי לשכנע את השופטים כי מהרגע הראשון לא הודה מרצון חפשי. "הצגתי את המיכתב בתיק, זו תגובת ההתגוננות שלי נגד רמאות של השוטרים".

רוברט העיד בבית־המישפט כי החוקרים אמרו לו שהם יאלצו לעצור את אשתו, למרות האליבי המלא שהיה לה. בעת פיצוץ המכונית שיחקה בלה קלפים עם ארבע חברות. "יתכן שירדה לרגע ומילכדה את המכונית" אמר החוקר וניסה לשפיע על הנאשם: "רוברט, זה חבל, יש לכם תניקות בבית, כבר הודענו לחמותך שאשתך עצורה וגם אתה עצור. הכיטוב שתוֹרֵד."

אחר-כך הובילו אותו החוקרים לח-

להמשיך בבדיקה. הוא טען כי בעת שהיה בחקירות ברומניה נחקר כמה וכמה פעמים בפוליגראף והוא מבין במכונה. לדבריו, הוא יכול להשפיע עליה.

כאשר שמע כי המומחה אומר לו
התקוע את מבטו במקום אחד בקיר
לפניו ולא להציץ במכונה, הבין כי
משהו לא בסדר. כאשר הביט אחורה
ראה כי בעת שאסור לגעת במכונה
לוחץ המומחה על כפתור. מאותו רגע
סירב הנחקר להמשיך בבדיקה.

רוברט אבן הוא עוררדיין במיקצועו. הוא עומד לסיים את הבחינות לעורכדיין וזים בישראל, כדי שיוכל לקבל רישיון לעריכתדיין. מכיוון ש-אין לו כסף, הוא מגן-על עצמו בתיק זה.

הוא סיפר לשופטים, כי הוא בן
מישפחת מישפטים ותיקה, דור שישי.
כל בני מישפחה עסקו תמיד במיש-
פט פלילי, וגם הוא עצמו מומחה לכך.
הייתי אסיסטנט במחלקת לקרימי-
נליסטיקה באוניברסיטה, סיפר, ואני
אומר לכם שחמתמי רק כגול החצי
עוין הזה שלי. בגללה אני מוכן לחתום
על דם פסע, ולא משנה על מה."

בתחבולה ניסה הנאשם לסכל את ההודאה שעליה חתם. לרבריו, זהו דבר ידוע ונהוג בעולם, שאם חשוד מוכרח לחתום על הודאת-שקר, הוא כותב

רזברט אבן הוא עורד-דין
שעלה מרומניה וה-
עומד לפני בחינות-ההרשאה שלו.

לא הקטנה אני אף פעם לא הייתי יודע
מה זה אשה וילדה.

לקחתי את התיק עליי כרי שהיא
לא תשב באברכיביר עם וונות ונרקר
מניות. אני לא שם פרוטה על החיים
שלי כאשר מרובר באשתי!
זר באי רירי ארנ

אחי שרוברט חתם על הורא מלא
אה, שבה פרט כיצד ומדוע מילכד את
המכונית, הוא הסכים לצאת עם חקוריו
לשיחזור מעשהו. למחרת יצא עם הרה
החוקרים לרחוב ארלורובר, הוא הראה
להם היכן עמדה המכונית, כיצד פתח
את החלון והכניס את הירמונים
לתוכו. הוא הוביל את החוקרים
למקום שבו, לדבריו, קשר את אופניו,
עליהם רכב מביתו לרחוב ארלורובר.
הוא המשיך ומצא עבור החוקרים
גרם וצינצנת מנופלים שבה הביא
לדבריו, את הנפיל שבו הטיל את
הגריבים אשר בהן עטף את הירמונים.
כחצריביתו הראה לחוקרים את
המירצפת שמחתיה הטימן את שלדו
ש הירמונים שגנב, לדבריו, מצה"ל
בעת שרתו במלואים. מוכרסה כדרי
רתו חתך עבור החוקרים פיסת חוט
מיוחד, שבו תיקן את הכורסה, ובו גם
תמש, לדבריו, כדי לקשור את מנוף
הירמונים.

שיחזור נוסף נעשה בבסיס שבו שירת רוברט במילואים, ומשם לקח, לדבריו, את שלושת הרימונים שמצא בקופסה ליד בונקר.

כתב

סתרים

כ אשר היו בידי המישטרה כל הראיות הללו, היא העבירה את התיק לפרקליטות. היה ברור כי זהו תיק סגור, שהנאשם איננו יכול לצאת ממנו.

אולם כבר בתקופת מעצרו הפתיע ויברט את כולם, וטען כי ההודאה והשיחורים הוצאו ממנו בניגוד לרצונו ותוך שימוש בלחץ. הוא הסביר, כבר אז, כי הדאגה לאשת ולתינוקות שלו, ששנארה לבדה בבית, הביעה אותו, למקחת את התיק על עצמו.

בנייהוואג אבן נחקרו במכונת־אמת לפני ההודאה. אולם אחרי שהמכונה פלטה שלושה דפים, סרב רוברט

[illegible]

הראשונות והאחרונות (בשורות) כתב מה שביקש באמת לכתוב: "הכל שהודיתי היה תחת לחץ צו-מעצר נגד אשתי. הצהרה זאת מבטלת כל עדות..."

כתב־סתרים בהודאה

מקובלת: בעזרת אקרוסטיכון (קובץ האותיות בתחבולה אבן נקט)